

ненъ въ Северна България; по-долу той преминава въ червеникавъ и въ него се забелязватъ нѣколко чакълени ивици отъ варовикъ и кремъкъ, наредени една подъ друга въ редици; най-долу се показва червеникаво-кафявъ льосъ.

Въ льоса често се намиратъ продълговати, особено, или разнообразно устроени мергелни конкреции, познати подъ името „льосни куклички“ (Lösskindel, Lösspupchen, Lössmännchen); последнитѣ безъ правило се намиратъ полегнали, косоположени или изправени въ льосната маса. Освенъ това въ него сж намѣрени на разни мѣста въ Орѣховско, Никополско, Тутраканско, Силистренско и пр. нѣжни черупчици отъ сухоземски охлювчета като: *Helix hispida* Linn., *Clausilia pumila* Zigl., *Pupa muscorum* Drap., *Succinea oblonga* Drap. и други, а около Русе отъ голѣмитѣ млѣкопитающи сж намѣрени *Elephas primigenius* Blum. и *Rhinoceras tichorchinus* Cuv.

Типичниятъ льосъ образува еднообразни покривки върху цѣлото крайдунавско равнище, съ изключение на една частъ отъ Видинския окръгъ и се издига на мѣста повече отъ 150 м. надъ водното Дунавско ниво. Той покрива левантинскитѣ образувания въ Ломско, Орѣховско, Фердинандско, Тутраканско и Силистренско; понтийскитѣ въ Русенско; сарматскитѣ въ Видинско, Ломско, Орѣховско, Фердинандско, Плѣвенско и Никополско; сенонската бѣла Креда въ Никополско; долно-креднитѣ баремски образувания въ Никополско, Свищовско, Русенско, Тутраканско и Силистренско.

Льосътъ се простира доста далеко къмъ югъ и неговата граница къмъ планинскитѣ възвишения се намира на 20 и повече километра отъ Дунава. Разтила се неравномѣрно върху вълнообразното дунавско равнище и най-голѣмата негова дебелина въ Ломско и Орѣховско надминава 150 м.; тя е 60 до 80 м. около Свищовъ, а въ осталитѣ части на брѣга дебелината му варира отъ 10 до 50 м.

Южно отъ Балкана нигде не е констатиранъ типиченъ льосъ.

Върху произхода на льоса възгледоветѣ сж раздѣлени. Едни го смятатъ като флувиативно образувание; споредъ привърженицитѣ на тая теория, той се е образувалъ отъ плувающитѣ материи при нарастването на рѣкитѣ, които следъ завръщането въ коритата си, оставили сж върху брѣговетѣ си една тиня, която е льосътъ; той се е образувалъ сжщо така и отъ действието на атмосфернитѣ води върху